

Gyvenimo būdo žurnalas Anglijos lietuviams!

- [Prenumeruoti naujienas](#)
- [Prisijungti](#)
- [Registruotis](#)

NEMOKAMOS
finansinės konsultacijos JK
FINANCES | ACCOUNTING | PUBLISHING | ESTATE

Dizainerė Anglijoje garsina Lietuvos vardą išskirtiniais motyvais

Autorius: Sigita Limontaitė

Publikavimo data: 2015-06-11 @ 12:01

Kategorijos: [Interviu](#)

Šiaulių Dailės mokykloje akvarelinės tapybos besimokiusi Rimgailė Ona Kasnauskaitė nuo pat mažens domėjosi drabužių kūrimu. Dizainerė tvirtina, kad šis pomėgis jai įgimtas, mat visos jos šeimos moterys moka siūti. Pirmąją savo kolekciją padabinusi M. K. Čiurlionio paveikslų motyvais, mergina tvirtina nesustosianti ir sieksianti, kad mados pasaulyje atsirastų daugiau lietuviškų motyvų.

– Šiais laikais lietuviai dažnai renkasi studijas užsienyje. Kuo iš kitų šalių jus patraukė mokslas būtent Anglijoje?

– Labai geras klausimas. Pagrindinė priežastis – jaučiausi drąsiau, jau mokėjau kalbą, taip pat turėjau ten pažįstamų, kurie, žinojau, kad man padės.

Visada norėjau išvažiuoti į užsienį. Nuo pat vaikystės. Mėgstu keliauti be to, mane domina skirtingos kultūros ir žmonės.

Esu labai smalsi ir man įdomu, kaip žmonės gyvena kitur, norisi pamatyti pasaulį ir jį geriau suprasti.

Jau rinkdamasi universitetus žvalgiausi tik į užsienį, norėjau išpildyti vaikystės svajonę, o ir Lietuvoje nebūtų buvę tiek perspektyvų. Iš pradžių nežinojau, kur žiūrėti ieškant. Pradėjau nuo Australijos, bet po to pagalvojau: „Et, pasiliksiu Europoje“.

Rinkausi tarp Suomijos, Olandijos ir Anglijos.

Galiausiai išsirinkau Angliją, nes nusprendžiau, kad bus lengviau. Patekau į Hertfordšyro Universitetą (University of Hertfordshire) ir savo galutinio sprendimo visai nesigailiu.

– **Minėjote, kad Lietuvoje nebūtų tiek perspektyvų, kiek Anglijoje. Žmonės dažnai taip sako, apie kokias perspektyvas kalbėjote jūs?**

– Anglijoje visko daugiau, mano universitetas šalia Londono ir mums dažnai reikia važiuoti į tarptautines tekstilės parodas, įvairius madų šou, madų parodas: Alexanderio McQueeno, Paulo Smith'o ir t.t.. Negana to, patys dalyvaujame renginiuose, pavyzdžiui Graduate Fashion Week, kurių tikslas – reklamuoti diplomuotus studentus ir universitetus, kuriuose jie mokėsi. Galbūt klystu, bet nemanau kad Lietuvoje būtų tokių galimybių.

– **Dailės dizainas ir drabužių dizainas – skirtingi dalykai, kodėl pasukote šia kryptimi?**

– Nuo pat vaikystės, kiek tik save pamenu, norėjau būti drabužių dizainerė. Mama man daug kartų pasakojo, kad iki 3 metų galėdavo mane palikti kampe vieną su įvairiomis audinių skiautelėmis ir aš žaisdavau su jomis valandų valandas.

Mano svajonė tapti drabužių dizainerė sustiprėjo, kai 8-erių metų pamačiau Valentino kolekciją per „Fashion TV“. Visada grįžusi po mokyklos piešdavau eskizus, dauguma mano žaidimų būdavo susiję su mada ir dizainu.

Būdama maža susikūriau daug svajonių ir nuo 16-os stengiuosi įgyvendinti jas visas. Galima sakyti, mano gyvenimo tikslas – įgyvendinti visas vaikystės svajones. Ir pastaruoju metu visai neblogai sekasi.

Lithuanian fashion brand

R.O.K.

RIMGAILĖ ONA KASNAUSKAITĖ

Website rokfashion.wix.com/rok-fashion

Facebook *R.O.K.*

Contact rok.fashion@yahoo.com

– **Jūsų kurti drabužiai tarsi sujungia specifinį Londono stilių su lietuviškais motyvais, kokia jų pagrindinė mintis?**

– Na, pradėdant kurti kolekciją, mūsų dėstytojai leidžia išsirinkti bet kokią temą, ją turime pagrįsti, bet iš esmės galime kurti, ką norime. Antrame kurse dauguma mano kurso draugų pasirinko temą „Britiškas palikimas“, o šiemet aš, padrąsinta draugų, nusprendžiau sukurti lietuviško palikimo kolekciją. Norėjau pasidalinti savo kultūra su kurso draugais ir dėstytojais. Norėjosi jiems parodyti ir išmokyti kažko naujo. Ieškojau originalios temos ir pasiilgau namų... Kolekcijai pasirinkau medvilninius audinius, raštą kūriau pati.

Be to, man norisi matyti daugiau Lietuvos madoje, mes turime labai daug įdomybių, bet, kaip tauta, esame linkę save stipriai nuvertinti. Tik Anglijoje išmokau, kad mes esame stipri, darbšti tauta, turime daug kuo didžiuotis ir mes – lietuviai – esame daugiau verti negu manome patys. Dažnai kartoju sau ir kitiems lietuviams Lietuvoje, kad nėra taip blogai, kaip sakome, bet nėra taip gerai, kaip norėtume.

– **Madoje jums norisi matyti daugiau Lietuvos. Ką reiškia šis pasakymas?**

– Na čia gal taip kvailokai pasakyta, bet dažnai ant drabužių „uždedami“ raštai, kurie reprezentuoja šalį, pavyzdžiui Amerikos, Anglijos motyvais puoštų drabužių juk gausu. Norėtusi matyti ir lietuviškos simbolikos, raštų. Sukurti kažką šviežio, naujo ir pasidalinti savo kultūra. Aš manau, kad galima būtų sukurti madingus aprangos raštus su lietuviška simbolika, aišku dauguma žmonių nežinotų ir jiems ta simbolika nerūpėtų, bet lietuviai suprastų...

– **Kieno paveikslai puikuoja ant jūsų kurtų suknelių?**

– Įkvėpimo sėmiausi iš lietuviškos pagoniškos kultūros bei Mikalojaus Konstantino Čiurlionio tapybos darbų. Išsirinkau tris jo kūrinius (Kapinės, Pasaulio sukūrimas, Pavasaris), kurie, mano manymu, yra žinomiausi ir geriausiai atspindi lietuvišką kultūrą. Nenaudojau visų paveikslų, pasiskolinau tik įdomiausius fragmentus ir iš jų kūriau koliažus.

– **Kaip dailės darbus perkeliate ant audinio?**

– Naudojant Photoshop programą. Iš išsirinktų fragmentų sudėjau koliažus ir sukūriau paveikslėlius. Juos tekstilės studijoje atspausdino ant mano pasirinkto audinio. Angliškai procesas vadinasi *Digital print*.

– **Savo kolekciją pristatėte universiteto parodoje, o vėliau dalyvausite ir madų šou. Ar ketinate savo ateitį sieti su drabužių kūrimu?**

– Taip, labai norėčiau tapti stiliste ir turėti savo verslą, išskirtinį savo broožą, vardą, logotipą. Šį norėčiau palikti tokį, koks yra dabar, tai – mano inicialai ir Gediminaičių stulpai. Tokiu atveju, kiekvienas lietuvis žinos kad R.O.K. yra iš Lietuvos. Su stilistės darbu jau buvau susidūrusi, kai padėjau vienam studentui, kuris studijavo filmų režisūrą.

– **Pristatėte pirmą savo kolekciją, kokie tolimesni jūsų tikslai?**

– Padirbėti ir susitaupyti pinigų, ieškoti darbo pagal specialybę, kad įgyčiau daugiau patirties ir ilgainiui sukurti savo pačios verslą.

– **Dizaineris – abstraktus darbo apibrėžimas, kaip gimsta drabužis – nuo idėjos iki pristatymo?**

– Na, mūsų universitetas truputį skiriasi nuo kitų Britanijos madų universitetų, Hertfordšyro universitete mokoma komercinės mados. Taigi mūsų kūrybos procesas yra toks: pasirenkama tema (gali būti bet kokia, bet turi būti pagrįsta ir argumentuota raštiškai). Tada vyksta paieška: žiūrima į pasirinktą temą, kas madinga, ką galima pakeisti ir kodėl to reikia, kuriami dizaino pavyzdžiai. Visa tai perkeliama į eskizų knygą, po to pradedami siūti išsirinktų dizainų pavyzdžiai. Vėliau siuvami galutiniai drabužiai, po to vyksta fotosesijos ir kuriamos peržiūrų knygos, portfolio, žurnalai, dalyvaujama pristatymuose.

– **Anglijoje – daug ambicingo ir gabaus jaunimo, kaip planuojate prasiskinti sau kelią ir užsitikrinti vietą po saule?**

– Geras klausimas. Darbštumu, atkaklumu. Taip pat stengiuosi megzti daug pažinčių, kurios ateityje galėtų man praversti. O šiaip, kaip bus, taip. Dėstytojai sako, kad dauguma žmonių labai pakeičia savo nuomonę apie mados industriją bei savo norus, taigi tai man palengvins kelią.

Kai pradėjau mokytis, beveik visi mano kurso draugai norėjo to paties – tapti drabužių dizaineriais. Bet metų pabaigoje, daugybės nuomonė pasikeitė. Daug kas net metė studijas. Dėstytojai tvirtina, kad taip būna dažnai. Studentai pamato, koks ilgas, sunkus ir varginantis mados pasaulis. Tiesa, daug kas pasilieka dirbti mados industrijoje, bet ne dizaineriu. Kai kurie tampa stilistais, kiti – padėjėjais, redaktoriais ir panašiai. Galbūt man nuo to nebus lengviau, tačiau nesvarbu. Svarbu, kad šis kelias – įmanomas, o mano tikslas – pasiekiamas.